

Az ötéves terv-

**a haladás és a prosperitás új szakasza
a román nép életében, a szocialista Románia
felvirágzásában**

NICOLAE CEAUŞESCU elvtárs záróbeszéde az RKP KB 1966 június 27-28-i plenáris ülésén

(Folytatása a 4-ik oldalon)

Az öt éves terv jellegzetességei közé tartozik az, hogy biztosítja a termelői erőket helyesebb elosztását az ország egész területén az anyagi erőforrások magas fokú hasznosítását, valamint a gazdaságilag elmaradott tartományok és rajonok termelői erői és műszaki-anyagi alapja fejlesztésének céljából. Ezek a célok vezérelték az öt éves tervben előírtan volt új objektumok telepítésének politikáját: ezek az objektumok lehetővé teszik az ipari bázis kialakítását 70-80 év alatt.

Nicolae Ceausescu elvtárs záróbeszéde

az RKP KB 1966 június 27-28-i plenáris ülésén

(Folytatás az első oldalról)

a körülbelül 100 olyan rajonból, amely jelenleg nem rendelkezik iparral, illetve ipara gyengén fejlett. Az ötéves terv az összeruházások 38 százalékát juttatja Olteniára, Arges, Suceava, Maramaros, Bukarest, Iasi, Maros tartományok, amelyek nagyszámú olyan rajonnal és községgel rendelkeznek, ahol nem volt ipari alap. A termelői területi elosztásának javítása együtt jár a lakosság munkacsejének körültekintő felhasználásával, s következtésképpen a jövedelmek jobb megoszlásával, a dolgozók élet-színvonalának általános emelkedésével. Csakis az egyes tartományok lemaradásának felszámolása, a szocializmus műszaki-anyagi alapjainak a haza egész területén történő harmonikus fejlesztése alapján lehet megteremteni a feltételeket szocialista társadalmunk előrehaladásához, a kommunizmusra való fokozatos átálláshoz. Az ötéves terv e téren lényeges javulást hoz, de a probléma sokkal bonyolultabb annál, hogy a következő öt évtizedben meg lehessen oldani. Kitarlóan és következetesen alkalmazva ezt a politikát, valószínűleg sikerüljön fog, hogy még egy vagy két ötéves terv folyamán nagyszámú felszámoljuk országunk gazdasága multibeli aránytalanságait, a következő évtizedekben, biztosítsuk az ország tartományok, az egész ország gazdasági és társadalmi haladását, hogy az egész nép teljes

mértékben élvezhesse a szocialista rendszer magasabbrendűségét. A nemzetgazdaság gyors ütemű fejlesztése lehetővé teszi a nép életszínvonalának rendszeres javítását. A realér 25 százalékkal, a parasztság realjévedelme pedig 20–25 százalékkal növekszik. Hasonlóképpen gyarapodni fog ebben az ötéves tervben a nyugdíjasok jövedelme: a nyugdíjemelés a következő év elejétől kezdjük alkalmazni. A lakosság vásárlóereje növekedésének megfelelően az ötéves terv előírja, hogy a szocialista kereskedelem útján eladott áru mennyiség 1970-ben 1965-höz viszonyítva 59 százalékkal növekedjen. Az ötéves terv hasonlóképpen fontos intézkedéseket irányoz elő a lakásépítkezések fejlesztésére, mind állami alapokból, mind pedig a lakosság alapjaiból, előírja a kereskedelmi és gazdasági-közművesítési szolgáltatások a javítását, a közegészség védelmét, a városok és falvak egész társadalmi életének fejlesztését.

Az ötéves terv főbb jellegzetességeinek elemzése azt bizonyítja, hogy a terv híven kifejezi pártunk marxista-leninista politikájának alapelveit, biztosítja a társadalom erőteljes anyagi bázisának megteremtését, az ország gazdaságának és egész társadalmi életének harmonikus fejlesztését, megteremti a feltételeket a szocialista építési folyamat magasabb fokra emeléséhez, szocialista hazánk sokoldalú fellendüléséhez.

megfelelően gazdálkodjanak a pénzügyi alapokkal s tegyenek meg minden intézkedést, amelytől az összes építő objektumoknak a tervbe vett határidőben való kivitelezése, tényleges üzembe helyezése függ, figyelembe véve a munkatermelékenység, önköltséget, alkalmazotti létszámot és jövedelmességét. Emlékeztetünk kell arra, hogy az utóbbi években jelentős beruházási munkálatokat nem valósítottak meg: ezeknek értéke csupán 1964–1965-ben csaknem négy milliárd lejt tett ki. Rendkívül nagy késéssel érték el a tervben előírtan előkészítési paramétereket, ami negatív hatást keltett a nemzetgazdaságunkra. Az 1963–1966-os időszakban 41 üzembe helyezett objektum, amelyekbe hat milliárd lejt kivevő alapokat ruháztak be, ez év március 31-ig nem érte el a tervezett műszaki-gazdasági mutatók egyikét sem, az elért termelés 1,4 milliárd lejjel kisebb, a jövedelmek pedig 400 millió lejjel maradtak az előirányzatok alatt.

Szeretném felhívni a figyelmet arra is, hogy ebben az évben sem kielégítő a beruházási és építkezési terv teljesítése. Ennek oka az 1966-ra előirányzott beruházási mennyiségből június 1-ig csak 31 százalékot valósítottak meg, s a legnagyobb elmaradás a Gépgyártóipari Minisztériummal (26 százalék), a Vegyipari Minisztériummal (26 százalék), az Élelmiszeripari Minisztériummal (24,3 százalék), a Mezőgazdasági Főtanácsnál (29 százalék) mutatkozik. Komoly elmaradás észlelhető a dokumentációk, a tervrajzok elkészítése tekintetében és szer-

vezési fogyatékoságok mutatkoznak az építkezési vállalatok tevékenységében. Szükséges, hogy valamennyi minisztérium megtegye az intézkedéseket az elmaradások mielőbbi behozására, hogy mindenben teljesítsék az 1966. évi beruházási tervet, amely előírja, hogy a több mint 500 ipari, mezőgazdasági és más objektum üzembe helyezését és számos, a következő évek termelési szempontjából nagy jelentőségű új munkát megkezdését.

Különleges jelentőségű azoknak a munkáknak az előkészítése, amelyeknek megkezdését 1967-re irányoztuk elő, a kohászat és energetikai ipar, a kohászat és gépgyártás egyes legjelentősebb objektumainak ebben az ötéves tervben előirányzott felépítése céljából. Ennek érdekében az idén összpontosítani kell a figyelmet a műszaki-gazdasági dokumentáció, a tervek kidolgozására, azoknak a feltételeknek az előkészítésére, amelyek az 1967-ben felszervezőberendezések idejében történő leszállításához, az építkezések megszervezéséhez és a munkaerő biztosításához szükségesek.

Az ötéves tervidőszak egész beruházási tervének, valamint az új objektumok telepítésének ismerete lehetővé teszi, hogy a dokumentációt, az építkezéseket idejében előkészítsék, s megtegyék azokat az intézkedéseket, amelyeket az építkezések távlati megnyitása és az új vállalatok működéséhez szükséges berendezések biztosítása megkövetel.

A plenáris ülésen sok elvtárs hangsúlyozta, hogy megvan a lehetőség az ötéves tervben foglalt összes objektumok határidőben történő üzembe helyezésére, sőt egyeseket a tervben előírt határidő előtt is át lehet adni rendeltetésnek. Ez azonban megköveteli, hogy az összes párt- és állami szervek figyelmük középpontjába állítsák azt, hogy az új építkezések határidőre, az összes tervezett paraméterek biztosításával használható adják, s ennek érdekében intenzív és kitartó munkát fejtsenek ki, megtegyék a legenergiusabb és leghatározottabb intézkedéseket.

Lényegbevágó feladat: a beruházási terv példás teljesítése

Elvtársak!

Szeretném most kitérni néhány olyan kérdésre, amelyre a jövőben különösen figyelmet kell fordítani Központi Bizottságunknak, az összes párt- és állami szerveknek.

A legfőbb probléma, amely a pártvezetők és szervezők, minisztériumok és más központi intézmények, minden egyes vállalat figyelmének homlokterében kell hogy álljon: egész gazdasági tevékenységünk hatékonyságának növelése. Fokozunk kell erőfeszítéseinket, hogy hasznosítsuk a gazdaságunk rendelkezésre álló tartalékait, emeljük a társadalmi munka termelékenységét, kisebb költségráfordítással nagyobb gazdasági eredményeket érjünk el a nemzeti jövedelem gyarapításában és a lakosság életszínvonalának emelésében.

Mint tudják, a terv végleges formába öntésénél különös súlyt helyeztünk a termelőkapacitások kihasználásának javítására és a gépek és berendezések intenzív kihasználására, egyes olyan meglevő vállalatok újafelszerelésére és fejlesztésére, amelyek kisebb beruházásokkal gyorsabban hozzájárulhatnak a termelés növekedéséhez. A vállalatoknak és a minisztériumoknak intézkedéseket kell kidolgozniuk, hogy biztosítsák a termelőkapacitások, a termelőterületek teljes kihasználását, valamint a felhasználatlan berendezések újabb felhasználását a vállalatok között, hogy ily módon beruházási alapokat takarítsunk meg.

Még ott is, ahol kiuntak a beruházások, ha meg tudják oldani az előirányzott termelési feladatok teljesítését a meglevő feladatok keretében, javaslatokat kell tenni, hogy az illető alapokat használják fel más célra, elsősorban a vállalatok jobb műszaki felszerelésére.

Az ötéves terv egyik központi feladatát a beruházások jelentik. Az új vállalatok építésére, az összes nemzetgazdasági ágak műszaki felszerelésének javítására, a tudomány, a kultúra és az oktatás anyagi alapjainak fejlesztésére fordított jelentős összegek felhasználása rendkívül felelősségteljes feladatot ró párt- és állami szerveinkre.

Szükséges, hogy az összes gazdasági minisztériumok, minden egyes vállalat központi és állandó trendjévé váljék az összes beruházási alapok ésszerű felhasználása, az új építkezések gazdasági hatékonyságának növelése, anyagi és pénzügyi alapok megakartatása. Már a műszaki-tudományos tanulmányok és tervezetek kidolgozása szakaszában fokozott figyelmet kell fordítani a technológiai eljárások kiválasztására, a termelőkapacitás legmegfelelőbb méretének kijelölésére, a tervezett termelésnek megfelelő leg gazdaságosabb és leghatékonyabb tervezési megoldások meghatározására. A beruházások csökkentési lehetőségeinek szemléltető példáját szolgáltatja az Állami Gazdaságok Főosztályának terve, amelyben a jelenlegi ötéves tervben előirányzott egyes technikai építkezések eredeti megoldásait felváltja 30 százalékkal csökkenteni a költségeket. E megakartatásból, ami több, mint egy milliárd lejt tesz ki, a

Mezőgazdasági Főtanács újabb objektumokat irányzott elő a mezőgazdasági termelés növelésére. Figyelembe véve, hogy ezeket a csökkentéseket a még elég magas jelenlegi költségekből eszközölték, kitűnik, hogy vannak tartalékok ezen a téren.

Az ötéves terv véglegesítésének megvitatása kidombrította, hogy valamennyi minisztériummal lehetséges kiemelni a beruházásra szánt alapoknál a takarékoskodásra. Véleményünk szerint nagy figyelmet kell fordítani a lehetőség kihasználására egyetemen, hogy a beruházási feladatok a tervezett kisebb költségráfordítással valósítsák meg. A megakartatott alapok a minisztériumok rendelkezésére állnak majd, s ezeket az RKP KB Végrehajtó Bizottságának jóváhagyása alapján újabb gazdasági objektumok megvalósítására használhatjuk fel. Ugyanakkor ezeknek az alapoknak bizonyos százalékát arra lehet fordítani, hogy megjavítsák a dolgozók anyagi érdekességét, és megmutalmazzák az e megakartatások érdekében erőfeszítéseket tett mérnököket, tervezőket, munkásokat, a vállalati és minisztériumi vezetők személyzetét.

A beruházások hatékonyságának növelése megköveteli, hogy minden ágazatban az építkezések reszarányának csökkentésére törekedjenek, mivel ezek a jelenlegi ötéves tervben az összes beruházások 47,4 százalékát teszik ki. Köztudomású, hogy az elmúlt években sokkal nagyobb területű ipari épületeket emeltek, mint a meglevő technológiai folyamatok szükségessége tette volna, egyes építkezéseknél gigantizmusra és túlméretezésre való hajlam nyilvánult meg, egyes esetekben pedig könnyelműen lebontottak meg felhasználható épületeket is. Mindez a vállalatok műszaki felszereléséhez felhasználható beruházási alapok pazarlásához vezetett.

Egy másik kérdés, amelyre szeretnék kitérni és amelyet rendezni kell, az a jelenlegi gyakorlat, hogy a produktív beruházásokba belefoglalják az építkezéseket közvetlenül vagy éppenséggel a vállalatoknak helyet adó helyiségekben emelt szocialista kulturális és közművesítési munkálatok költségvetésébe. Ez a gyakorlat hamis képet ad a szocialista kulturális tevékenység és a községgazdálkodás anyagi alapjainak fejlesztése érdekében kifejtett pénzügyi erőfeszítésekről. Ugyanakkor a klubok, étkezdék és más szocialista kulturális objektumok, közművesítési munkák, városi csatornahálózat, vízvezeték stb. építésére fordított alapok jelenleg olykor mesterségesen felduzzasztják a produktív beruházások költségeit, az ipari építkezések amortizációs alapjait, megterhelve a termékek önköltségét. A jövőben külön kell finanszírozni a szocialista kulturális építkezéseket, az erre szánt alapokat pedig a szocialista-kulturális akciók költségvetési tételében kell feltüntetni.

Az ötéves tervben előirányzott ipari többlettermelés jelentős részét, amely 30 százalékkal tesz ki, az újonnan épített ipari épületeknek kell előállítani. Ez megköveteli, hogy rendkívül gondatl

A gazdasági hatékonyság növelése — az ötéves terv alapvető célkitűzése

Az ötéves terv feladatai teljesítésének egyik lényeges vonatkozása az összes vállalatok gazdasági rentabilitásának fokozása. A munkatermelékenység növelése, az önköltség csökkentése az egész gazdasági tevékenység olyan lényeges problémát képezik, amelyek szüntelenül figyelmet kell fordítanunk, 1966–1970 között előirányzott szerint az ipari termelés növekedésének kétharmadát a munkatermelékenység fokozása révén érjük el. A munkatermelékenység növelésének jelentőségéből is kitűnik, hogy 1970-ben ennek előirányzatot felül minden egyes százaléka 2,7 milliárd lejt értékű ipari termelésnek egyenlő. Az önköltség csökkentése az iparban ebben az időszakban is az anyagi eszközök megtakarításának fő tényezője lesz, amelynek révén az előirányzott megtakarítás volumenumén mintegy 60 százalékkal érjük el. Mint ismeretes gazdaságunkban más, gazdaságilag fejlett országokhoz viszonyítva a termelési költségek még magasak. Egyes vállalatokban évről évre jelentősek a veszteségek, amelyeket az állami költségvetésből fedezünk, számos nyersanyag és segédanyag fogyasztása túlzott, a munkatermelékenység pedig egyes ágakban lehetőségeink színvonalát alatt marad.

A minisztériumok az összes vállalatok vezetői közötti kérdésnek kell hogy tekintse a vállalatok jövedelmességének növelését, nagy jövedelem elérését az összes termelési egységnek, a minisztériumoknak állandóan gondoskodniuk kell minél nagyobb jövedelem eléréséről, hogy a termelés rentabilitása az összes ágakban, az összes egységekben a műszaki felszerelés színvonalára emelkedjék, amelyért az állam jelentős gazdasági és pénzügyi erőfeszítéseket tesz. Ha egy vállalat bármilyen veszteséget mutat ki egyik vagy másik termékénél, az egész gazdaságunk, az egész nép — a társadalom anyagi javainak — viseli. Minden vállalatnak, minden vezető gazdasági funkció betöltő dolgozónak, minden munkásnak erőt teljes labvatetésével kell igyekeznie, hogy hozzájáruljon a jövedelem fokozásához, a szocialista felhalmozások növeléséhez, a nemzeti vagyon fejlesztéséhez. Csakis így sikerül majd évről évre fokoznunk a nemzeti jövedelmet, megteremtve a feltételeket mind a felhalmozásokra szánt alap, mind a fogyasztási alap gyarapításához, amelynek az a rendeltetése, hogy szüntelenül emelje a dolgozók életszínvonalát. Jelentős tartalékok kiakoloznak a termelés növelésére, az önköltség csökkentésére és a veszteségek kiűzésére a mezőgazdaság terén is. Az állami gazdaságokban

magasak a termelési költségek, a termelési kapacitások olykor nem használják ki kellőképpen, az öntözési területeket nem mindig használják ki ésszerűen. Mind az állami, mind pedig a szövetkezeti szektorban az állatok elhullási arányszáma túlságosan magas s ez nagy károkat okoz a gazdaságunknak.

Az állami szerveknek, a párt-szerveknek és pártvezetőknek, a mezőgazdasági egységeknek, az összes mezőgazdasági dolgozóknak legfőbb erőfeszítéseket arra kell irányítaniuk, hogy az összes állami és szövetkezeti mezőgazdasági egységek jövedelmező gazdasági egységekbe változtassák. Amint a pártkongresszus és a Központi Bizottság 1965 novemberi plenáris ülése rámutatott, a bőséges mezőgazdasági termelés biztosításának, a mezőgazdasági jövedelmesség növelésének egyik jelentős módja az öntözési termelés kiterjesztése. E cél érdekében meg kell tenni az intézkedéseket az öntözési terv maradéktalan teljesítésére és az állam által kiunt jelentős alapok minél hatékonyabb felhasználására. Ki kell terjesztetni az állami gazdaságok öntözési területeit, valamint a mezőgazdasági termelőszövetkezetek saját eszközeikkel megvalósított öntözési területeit a helyi lehetőségek és erőforrások széles körű felhasználásával.

A mezőgazdasági Főtanácsnak melyrehatón és igényesen elemznie kell minden egyes állami gazdaság helyzetét, s meg kell tennie az intézkedéseket vezetésük és szervezésük javítására, a legmegfelelőbb üzemágak fejlesztésére, hogy így biztosítsák az összes állami gazdaságok jövedelmességét. Ugyanakkor mind a Mezőgazdasági Főtanácsra, mind pedig a Mezőgazdasági Termelőszövetkezetek Országos Szövetségére, a tartományi és rajoni szövetségekre az a feladat hárul, hogy nagyobb támogatást nyújtsanak az összes mezőgazdasági termelőszövetkezeteknek, főleg az elmaradottabbak ahhoz, hogy megjavítsák gazdasági-gazdálkodási tevékenységüket, hogy minden egyes szövetkezet olyan erős gazdasági egységgé változtassanak, amely biztosítani tud nagyobb mennyiségű mezőgazdasági terméket, egyre nagyobb jövedelmet a szövetkezeti parasztnak. A párt- és állami szerveknek hasonlóképpen nagy figyelmet kell fordítaniuk arra is, hogyan művelik meg a szövetkezeti parasztnak háttáji gazdaságához tartozó földet, szakszerű műszaki támogatást kell nyújtaniuk a nem szövetkezetesített hegyvidéki övezetek parasztnak a mezőgazdasági termelés, főleg az állattenyésztés fokozása céljából.

A termelés és a munka tudományos megszervezése, a tudományos kutatás fejlesztése és a kéderképzés

Az ötéves terv egyik alapvető célkitűzése a műszaki haladás széles körű érvényesítése az egész gazdaságban. Intézkedéseket irá-

nyoztunk elő az új vállalatoknak és egységeknek tökéletes berendezéssel, a legkorszerűbb hazai gyártmányú és importált gépekkel

és komplex felszereléssel való ellátására.

Különös figyelmet szentelünk a jövőben is a termelési gépesítésnek és automatizálásának kiterjesztésére, amit a világszerte rohamosan kibontakozó műszaki-tudományos forradalom feltétlenül megkövetel. A gazdaság mérleltetének és sokrétűségének növekedése feltétlenül megköveteli a szigorú gazdasági nyilvántartás bevezetését, a gazdasági tájékoztató rendszer javítását és az elektronikus számítási technika széles körű felhasználását a termelésben, a termelési programálásban, a szállításban és más gazdasági tevékenységben. Az ipari termelés szüntelen haladása folytán megkívánja korszerű műszaki eszközök termelésére lát teret nyit tudósaink és szakembereink képességeinek, a gépgyártóipari munkások és technikusok tapasztalatainak érvényesítéséhez. Az új gépek és felszerelések átfogó gyártása vételei programjának végrehajtásában fontos feladatok hárulnak elsősorban a Gépgyártóipari Minisztériumra, amelynek jelentősen fejlesztenie kell az üzemek műszaki alapjait és a megrendelő minisztériumokkal együtt biztosítani kell a szükséges műszaki-gazdasági tanulmányok idejében történő kidolgozását.

A vállalatokra háruló nagy feladatok teljesítése érvényes intézkedéseket igényel a termelés és a munka szervezésének javítására, a munkaidő és a műszaki-anyagi eszközök ésszerű és teljes felhasználása érdekében, megköveteli a vállalatokban lévő összes tartalék maradéktalan hasznosítását. Különös figyelmet kell fordítani a gyártási folyamatok tökéletesítésére, a termelés megszakisításának és a termelési kieséseknek a megszüntetésére, a termelési felület ésszerű kihasználására. A termelés és a munka tudományos megszervezése állandó tökéletesítési folyamat, amelyet az összes gazdasági szervezeteknek, a párt és állami szerveknek nyomon kell követniük.

A tervfeladatok ütemes teljesítése megköveteli a termelési és a munkajogyelem állandó erősítését, a technológiai folyamatoknak, a vállalatok belső szervezési normáinak, az összes vezető tényező kötelezettségeinek tiszteltetésben tartását, az igazgatótól a mestert, megköveteli, hogy minden egyes munkás felelősségteljesen teljesítse termelési feladatait. A minisztériumok és a többi központi gazdasági intézmény vezetői, a tartományi, rajoni és városi párt-szervek, a vállalatokban működő párt-szervezetek, a szakszervezetek kötelesek olyan intézkedéseket és szabályzatokat kidolgozni, amelyek erősítik a rendet és a figyelmet az összes vállalatokban, különösen a vasúti és a gépkocsiszállításban, a villamosenergia termelésben, a vegyiparban és a szénányagzatban, ahol az utóbbi években számos baleset történt és hibák fordultak elő a termelésben. Intézkedéseket kell hozni a rendet és figyelmet sértő megnyilvánulások felszámolására, mert ezek károsítják a nemzetgazdaságot. A korszerű termelési körülmények között az ilyen megnyilvánulásoknak költséges kihatásai vannak és nem egyszerűen rendezéseket értenek, hanem bonyolult műszaki felszereléseket. Eppen ezért a vállalatok vezetésében, a gépek és a felszerelések használatában a legnagyobb igényességet és felelősséget kell tanusítani.

A termelési folyamatnak a vállalatok összes osztályain történő ütemes és harmonikus menetében döntő szerep jut a műszaki kérdéseknek — mérnököknek és mestereknek — akiknek magas színvonalú műszaki ellátást kell biztosítani minden munkahelyen. A mestereknek és mérnököknek állandóan jelen kell lenniük a termelésben, közvetlenülük a feladatok minidáztart, ami tevékenységi szektorukban történik. Semmi esetre sem távozhathat el a munkahegyről anélkül, hogy helyettesítse ne hagyjanak, anélkül, hogy valakire rá ne bízák a feladatkörükkel járó tevékenység elvégzését.

Az ötéves terv előirányzatainak valóra váltása, egész gazdaságunk haladása szempontjából kivételes fontosságú, hogy helyesen alkalmazzuk a dolgozók anyagi érdekességére irányuló pártpolitikát. Ismeretes, hogy ezen a téren még nagyon hiányosságok, amelyek egyként annak tudhatók be, hogy a Munka- és Bérügyi Állami Bizottság hibás módszert használ a munkanormák és a prémiumrendszer megállapításában. Ebben az irányban alapos elemzést kell végezni és megfelelő intézkedéseket kell hozni. Az új, magas műszaki színvonalon álló gépek és felszerelések bevezetésével egyidejűleg felül kell vizsgálni az összes termelési feltételeket és a műszaki változásoknak megfelelően kell megállapítani a fogyasztási és munkanormákat. Ez lehetővé teszi a munkatermelékenység szüntelen növelését, a vállalatok jövedelmességének fokozását, az egész nemzetgazdaság fejlesztését s következtésképpen a dolgozók személyes jövedelmének gyarapítását.

A gazdasági vezetés javítását célzó tanulmányok keretében jelenleg intézkedéseket látogatunk a termelés mennyiségi és minőségi fokozásával kapcsolatos anyagi érdekesség javítására, valamint a vállalati ügyvezetéssel és

a tervfeladatok teljesítésével járó anyagi felelősség növelésére, szorosan egybekapcsolva az anyagi érdekességnek ezt a két oldalát. Gazdaságunk egyik lényeges követelménye a termékek minőségének javítása, amire a legnagyobb figyelmet kell fordítani a minisztériumoknak és vállalatoknak, az összes dolgozóknak. Teljes erővel kell folytatni a termékek minőségének javítását célzó akcióit, a magas műszaki és gazdasági paraméterű, tartósabb, gondosan kidolgozott és szépen csomagolt termékeik gyártását. A termékek minőségének a legiőbb hasonló külföldi áruhoz mért színvonalon történő biztosítása alapvető feltétele a román áruk kelendőségének a belső piacon és versenyképességének a külső piacon.

A termelési folyamat normális menetének egyik döntő problémája a vállalatok műszaki-anyagi ellátása. Ezzel kapcsolatban sok jogos bírálat hangzott el, sok javaslatot tettek mind az ötéves terv kidolgozásának időszakaiban, mind pedig plenáris ülésünk keretében. Az ellátás jelenlegi szervezési és tervszerűsítési rendszere, a nyersanyagok és segédanyagok kiuntási és forgalmazási módja nehézkes, nélkülözi az operativitást. Olykor ez a legiőbb oka a forgó eszközök leköltésének, egyes hiányköltségek észszerűtlen felhasználásának, az ütemezés hiányának a termelési folyamatban. A pártvezetésűg utmutatásai alapján folyamatban van intézkedések kidolgozása a műszaki-anyagi ellátás szervezésének és tervszerűsítésének javítására, a vállalatok közötti közvetlen kapcsolatok kiterjesztésére, az ellátási bázisok közelebb hozására a fogyasztó vállalatokhoz.

A műszaki-anyagi ellátás javításával egyidejűleg a nemzetgazdaság valamennyi ágában különleges súlyt kell helyezni az üzemek közötti kooperáció és együttműködés tökéletesítésére, a gazdasági szerződések teljesítésére. Az együttműködő vállalatok összpontosítsák figyelmüket a szállítási határidők pontos betartására, a termelés ütemességének biztosítására.

A műszaki fejlesztés felkarolása szükségessé teszi a tudományos kutatótevékenység fokozását és a jelenlegi tudományos és technikai vívmányok széles körű alkalmazását a termelésben. Köztudomású, milyen fontos szerepet kell betöltenie a tudománynak a gazdaság és a kultúra fejlesztésében, a szocializmus építésében, egész művésben. A tudományos kutatás — mind az elméleti, mind pedig az alkalmazott — csak úgy töltethet be ezt a szerepet, ha országunk gazdasági és társadalmi fejlődési irányainak, a társadalmi fejlődés általános irányzatainak mélyreható ismeretéből indul ki. Természetes, hogy az alapvető kutatómunkának alapvető tudományos kérdéseket kell felvetnie, a kiadott tudományos művek ne legyenek öncélúak, hanem kövöljék a társadalomfejlődés köve-

telményeivel kapcsolatos tudományos munka eredményeit. A Tudományos Kutatási Országos Tanácsának meg ez év folyamán ki kell dolgoznia az állami gazdasági szervekkel és az Akadémiával együttműködésben a hazai tudományos kutatási távlati programját. E programnak a gazdasági és társadalmi tevékenység fejlesztését biztosító főbb intézkedések és akciók előtt kell haladnia, szorosan kapcsolódniuk kell a szocialista építés alapvető kérdéseinek megoldásához. A tudományos dolgozók hazánk felvirágoztatása érdekében vágó témáira kell fordítaniuk erőfeszítéseiket: az új ércartalekokat feltáró geológiai kutatásokra, az ország erőforrásainak magas fokú felhasználását biztosító leghatékonyabb eszközök megtalálására, az ipari termékek váliáját gazdagító új anyagok és segédanyagok szintetikus úton történő előállítására; olyan problémákra kell foglalkozniuk, amelyek összefüggnek a műszaki fejlesztésével az ipar, a gazdaság minden területén, amelyek összefüggnek a termelési folyamatok gépesítésével és automatizálásával. Csak így válhat a tudomány valóban a társadalom jelentős termelőerőjévé, amely teljes mértékben hozzájárul a nép anyagi és szellemi életének felemeléséhez.

Az állami tervelőirányzatok megvalósításának előfeltétele, hogy idejében kiképezzük a különböző tevékenységi területek számára a fejlődés új követelményeinek és a műszaki tökéletesítésnek megfelelő munkásokat, mérnököket, községvezetőket, kutatókat és más szakembereket. Az ötéves terv folyamán az alkalmazottak száma hozzávetőleg 1 millióval növekszik. A nemzetgazdaság számára 1970-ben szükséges szakmunkások számából csupán 25 százalékot képezünk ki az állami iskolai hálózatban. Noha ez 1965-höz viszonyítva növekedést jelent, alapvető intézkedéseket kell foganatosítani a munkások szakképesítési formáinak javítására a termelési folyamatban, valamint a munkások, technikusok és mérnökök szakképzésének tovább fejlesztésére a műszaki haladásnak, a termelés korszerűsítésének megfelelően. Gondoskodni kell arról is, hogy nagyobb számú műszaki kádert képezzünk ki az esti oktatás útján. E célból meg kell tenni a kellő szervezési intézkedéseket; gondoskodni kell a szükséges tanterőről, meg kell teremteni a lehetőségeket ahhoz, hogy a dolgozók rendszeresen látogathassák a tanfolyamokat.

Ami a rendes tanfolyamokat illeti, az összes szakemberek, akik az ötéves terv során kerülnek a termelésbe, iskolákban tanulnak. Az általános irányvonalakból és a nemzetgazdaság kéderszükségleteiből kiindulva, meg ez év folyamán távlati programot kell kidolgozni az országunk további fejlődéséhez szükséges szakmunkások és szakemberek kiképzésére;

Külső gazdasági kapcsolatok

Az ipari és mezőgazdasági termelés növelésének többletforrásai, amelyek a terv véglegesítésének időszakában felleltek, lehetővé tették, hogy 1970-re vonatkozólag 55 százalékkal növeljük a külkereskedelmi volumenét a IX. kongresszus irányelveiben előirányzott több mint 40 százalék helyett.

Külkereskedelmünk fejlesztése keretében főszerepet töltenek be a szocialista országokkal való együttműködési kapcsolatok és kölcsönös cserek. A szocialista országok képezik a főszárnyat Románia külkereskedelmében. Bővíve és sokrétűbbé téve a kereskedelmi, tudományos és technikai cserét a szocialista országokkal, egyidejűleg meg kell találnunk az utakat az összes felek számára hatékony és kölcsönösen előnyös termelési kooperáció fejlesztésére. Országunk hasonlóképpen fejlesztési fogja gazdasági együttműködési kapcsolatait az összes országgal, függetlenül társadalmi rendszerüktől, a kölcsönös előny, a beülegedés való be nem avatkozás, a nemzeti függetlenség és szuverenitás tiszteltetésben tartása elve alapján.

1970-ben az egész export körülbelül 90 százalékát az ipari áruk teszik majd ki, s ennek csaknem fele gépgyártóipari és vegyipari termék lesz. A kivitel összetételének ez a változása szüntelen és hosszantartó folyamat, amelynek megvalósításához szükséges a külföldön keresett termékek termelésének növelése és sokrétűbbé tétele, a termékek

A lakosság egyre növekvő szükségleteinek kielégítése

A Belkereskedelmi Minisztériumnak, a Könnyűipari Minisztériumnak és az Élelmiszeripari Minisztériumnak, a kisipari szövetkezeteknek és a fogyasztási szövetkezeteknek fokozott figyelmet kell fordítaniuk a lakosság fogyasztási szükségleteire, mégpedig a különböző jövedelmi kategóriák függőben, bővíteniük kell az árúválasztékot, javítaniuk kell ezek eladási feltételeit, biztosítaniuk kell a piac ütemes ellátását az idénytől és a tartományi sajátosságoktól függően. A lakosság jövedelmének növekedése, a fogyasztók igényeinek fokozódása megköveteli, hogy a könnyű és élelmiszeripari vállalatok, a ke-

reskedelem és a szövetkezetek kitaró erőfeszítéseket tegyenek a közgazdasági cikkek minőségének javítására, a lakosság ellátásának és kiszolgálásának szüntelen korszerűsítésére. Az árualap növeléséhez és választékának bővítéséhez nagyobb mértékben hozzá kell járulniuk a helyiipari egységeknek, különösképpen a kisüzemeknek, apró háztartási cikkek stb. előállítása tekintetében.

A lakásépítkezés terén az állam további erőfeszítéseket tesz, hogy egyre jobb környelmi körülményeket biztosítsa nagyobb számú lakást bocsásson a dolgozók rendelkezésére.

(Folytatása a negyedik oldalon)

